

Zaterdagochtend extra vroeg opgestaan, de zon straalde me vrolijk tegemoet. Na een rondje met m'n hondje, het was nog best fris, m'n motorpak aangedaan, even de batterijen van navigatie gecheckt, sleutel in het contact gestopt en gaan. Best spannend, vond ik, een door mij uitgezette rit vanuit m'n motor-basecamp de Zwart in Weert.

Er waren flink wat aanmeldingen en het weer beloofde prachtig te worden. Tijdens de ruim twintig kilometer binnendoor naar de motorzaak begonnen m'n zenuwen plaats te maken voor enthousiasme en passie, zoals dat eigenlijk altijd het geval is zodra ik m'n motor de sporen geef.

Bij de Zwart stonden al diverse motoren geparkeerd, hun eigenaren verspreid over de parkeerplaats en de winkel, stuk Limburgse vlaai of koffie in de hand. Een warm welkom, zoals ik gewend ben van de ARA, fijn om oude bekenden weer te zien, leuk om nieuwe aanwas te ontmoeten. En zoals dat gaat in het motorwereldje, aan gesprekstof geen gebrek.

Rond half 11 werd het tijd om te gaan rijden. De groep werd verdeeld in drieën, ik zou het spits afbijten met een viertal motards in mijn kielzog. De route die ik had voorbereid bestond met name uit kronkelende landweggetjes, slingerend door het Limburgse landschap, met een kort uitstapje naar België. Als tussenstop zouden de 3 groepen verzamelen, ergens op 'n terrasje in Maasbracht. De rit naar de rustplek verliep voorspoedig, althans voor het clubje dat ik onder m'n hoede had genomen. Het zonnige weer was met een graad of 25 zalig, het rijtempo was, volgens de collega rijders, prima, de wegen droog met hier en daar wel wat grind. Goedgemutst kwamen we aan op de pauzeplek. Toen begon het wachten, het 'iets' te lange wachten op groep 2 en 3.

Na, ik schat, dik een half uur, begon ik me stilaan ietwat zorgen te maken over het wel en wee van drie en twee. Ik besloot Martijn te bellen, die groep twee zou leiden. Hij nam meteen op en naar het bleek was hij op slechts een paar honderd meter van ons verwijderd. De reünie volgde al snel. Er was een en ander mis gegaan met navigeren, onder andere door een wegomleiding, waardoor zijn groepje de lus door België had gemist, met als gevolg dat ze vóór ons al in Maasbracht waren aangekomen. Jammer, maar kan gebeuren, zeker met verschillende varianten en merken navigatiesystemen. Ondanks dat ook groep 3 was verdwaald, troffen we elkaar uiteindelijk in de haven van Maasbracht, waar we gezellig met ons allen hebben genoten van een lunch. Zoals ik eerder ook al opmerkte, om gesprekstof zitten wij motorrijders nooit verlegen. Cliché, maar oh zo waar, motorrijden scheidt echt een band.

Na de lunch besloot ik, na overleg met mijn 4 groepsgenoten, om de geplande route te vervolgen, groep 2 en 3 trokken hun eigen plan. Na een paar kilometer volgde de eerste wegafsluiting, waardoor ook ik besloot om de route los te laten en op de bonnefooi via zoveel mogelijk leuke stuurweggetjes naar de Zwart terug te rijden. Ondanks het feit dat de uitgestippelde weg niet te volgen bleek, kijk ik met 'n glimlach terug op 'n heel geslaagd dagje uit met de ARA. Dank voor alle aanwezigen en voor de gastvrije ontvangst door Jarno de Zwart. Ciao en hopelijk tot gauw!

V4Rens